

Bir Hüzün Bir de Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Şubat 2025

Düşler rengimdir, muallim
Düştüğüm aşkın da galibi içimdeki sarkıtı mevsimin
Mütenasip bir dille söyleyemediklerim
Kararan göğün savruk matemini
Semazen eteklerinde içimdeki divitin
Akan kanım ne ki ne?

Aşkın mezhebi tevafuk yüklü varlığım, muallim.
Bir düşünce sandığında saklıyım
Keflim yüreğime, sözcüklerime
Söylencelerin hicabı kanar kanatır beni
Satır aralarına dolan yaşım ve hüznüm
Görgülü bir geçmişim ve anda saklı mazim
Ah, yarınlarım yâd ettiğimden öte
Örselendiğim yetmedi mi?

Bir hicabın karekökü
Kutsal aşkın tutkulu yaması
Seyrelen saçlarında ölü mevsimin

Yaz olsa ne ki muallim?
Yazamadığım günün acısı ve öfkesi
Çöreklenir en derinde
Oysaki yüzeye vuracaktı yürekteki gülüm
Gülen mizacım yanmakta
Yazmadığım kadar yaranamadığım kendim:
Kimliksiz bir seferiyim ben
Ne zamanki kalem küsse yere göğe
Tanıklığında Rabbimin
Kursağımdan geçmez tek lokma
Kalemimin izi kalmadı madem arkamda
Önüme baksam ne ki?

Çekiştiren yakamdan dünyanın matemî, meali
Çeperinde ömrün kardığım bir eksen
Eremediğim hidayet
Nihayete ersem ne ki yazmadıktan sonra?
İtiraf edemediğim bir sevdadır yanan na'şımda saklı
Bir renk gibi solan göğün efkârı
Yadsıyamayacağım kadar âşık
Yarıladığım ömürde saklı o tevafuk
Yanan gözlerinde mevsimin
Sıcağı sıcağına gitmeliyim ben.

Ne sindiğim doğrudur ne de sustuğum
Yaşadığım kadar yazacağım ve seveceğim işin doğrusu.
Görünmez varlığım
Suskun yüreğim
Konuşmadan tek sevdiğimsin
Kardıkça dünü
Sembolü belki de ömrün
Sinemdeki binlerce çiçek
Açmayı beklemeden göç etmedi mi?

Hüzün yüklü sireni tüten mevsimin
Bir hışımla yere serdiği her hecenin
Müptelasıyım da ben yazmanın ve aşkın
Yaranamadığım koca cihan
Yakın durduğumdur sadece Mevla'm.

Metaforların izinde miadı dolmadı gitti yasımın
Yaşaran yüreğimde yeşeren bu aşkın
Dolmadan vadesi sürgün eyledim ben
İçimdeki enginlikten dahi taşansın
Bir hüznün bir de aşktır benim yaşama sebebim
Günyüzü görmeye meylettiğim belki de tek yalan
Bunca acı ve aşk olmasaydı nasıl yazardım hem?

Tutuklu kalemin de hicabı
Tenimde dolaşan binlerce yıldız ve kelime
Günü de uyuttum ya gecenin köründe
Isınamadığım yeryüzü
Yanmaksızın kalemin aşkıyla
Yüz sürdüğüm yalnızlığın son demleri
Dermanı da olsa olsa yine saklı içimde ta derinde.